

ikke var bunden til en bestemt privilegeret Handlende, der saa at sige kan gjøre, hvad han vil, paa Grund af at der er for langt til en anden Handlende, saa skulde Beskaffningen nok selv hjælpe til at komme tilrette med Forholdet med Snughandelen, som vi Alle ere enige om er forkastelig. Jeg veed, at der er Steder, hvor Politimesteren i lang Tid har havt nok at gjøre med Behandlingen af Overtrædelser af Forbudet mod Brændeviinshandel, og nu er der endvidere blevet Spørgsmaal om ogsaa at indbefatte Bayerst Di under Forbudet, i hvilken Henseende de Retslærde have meget vanskeligt ved at fortolke Loven. Det var derfor ønskeligt, om der i den allernærmeste Tid kunde skee en Revision af vor hele Lovgivning i denne Henseende, men man siger jo, at den er for ung til, at der bør foretages en saadan Revision. — En anden Grund, hvorfor jeg har været med til at indbringe det foreliggende Lovforslag, er den, at jeg ikke troer, denne Handel skulde være Alle og Enhver tilladt, men blot dem, der have løst Betydning til at drive Kjøbmandshandel. Jeg troer, at det tildeels laa i den høitærede Ministers Udtalelse, at han sjelden modsatte sig disses Ansøgninger, og derfor har jeg troet, at det vilde kunne sættes igjennem; jeg vilde ansee det for en Forbedring baade i den ene og i den anden Henseende. Da der er talt saa meget i denne Sag, og jeg ikke har noget videre at sige, end hvad der allerede er udtalt, skal jeg indskrænke mig hertil.

S. Sage: Af hvilken Grund man ikke i dette Tilfælde vil tillægge Adresser nogen Betydning, kan jeg ikke rigtig forstaae. Jeg kan indsee, at dersom der alene var kommen Adresser fra Kjøbstæderne, saa vilde Medlemmer ikke tillægge dem nogen stor Betydning; men naar det er Sogneraad i et temmelig stort Antal og Sognebeboere, der have udtalt sig imod dette Lovforslag, saa synes det mig, at nepop de ærede Medlemmer maad tillægge det stor Betydning. Adresserne have heller ikke udtalt sig imod al Brændeviinshandel paa Landet i Almindelighed, men imod dette Forslag. At det nu kan berøre Forslagsstillerne

ubehageligt, kan jeg vel forstaae, men hvorfor man ikke skulde tillægge det nogen Vægt, kan jeg ikke fatte. Det forekommer mig ikke, at der nu i dette Dieblift kan være Anledning til at gaae videre ind paa selve Sagen. Efterat Indenrigsministeren har afgivet den Erklæring, som han har, uden nærmere at antyde, hvilke Indskrænkninger det er, han har tænkt sig, synes det mig ikke, at vi nu kunne forhandle denne Sag videre, før den er gaaet over til anden Behandling, og vi da have seet de Forslag, som Indenrigsministeren vil fremkomme med; først da troer jeg, at Diebliftet er kommet til nærmere at udtale sig derom. Jeg er enig med de indkomne Adresser i, at saaledes som Sagen her foreligger, kan man umuligt gaae ind paa den; en anden Sag er det, om Lovforslaget kan omændres saaledes, at det kan blive brugbart, og jeg skal derfor stemme for Obergangen til anden Behandling og see, om der kan komme Noget ud af den.

J. Christensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

J. Christensen: Jeg vil blot overfor det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3de Valgfreds (S. Madsen) erklære, at mit Syn paa disse Forhold var accurat det samme, da jeg blot repræsenterede en Landkreds, som nu, da jeg repræsenterer en Kreds, der baade omfatter Landcommuner og en Kjøbstadcommune.

N. Andersen: Det er jo indlysende, at de Sogneraad, der have fravaadet dette Lovforslag, have gjort det af Frygt for, at det skulde virke til en overhaandtagende Brug af Brændeviin. Dersom vi, der have stillet Forslaget, troede, at det vilde have den Virkning, vilde vistnok ingen af os, idetmindste ikke jeg, have været med til at stille det. Naar vi derfor komme til at see Sagen paa en noget anden Maade, end de paagjældende Sogneraad gjøre, saa skal jeg ikke udtale nogen Mening om, hvad Grunden er dertil, men kun sige, at vi, som ere for Forslaget, og de, der ud-